

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-183/2025-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izjaviteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DUBROVAČKI ZALASCI SUNCA d.o.o. u stečaju, OIB 70419011156, Šetalište kralja Zvonimira 17, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA, OIB 32082115313, Gundulićeva poljana 1, Dubrovnik, kojeg zastupa punomoćnik, odvjetnik Željko Jurić, Zagreb, Berislavićeva 4, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-83/2024-53 od 12. prosinca 2024., u sjednici vijeća održanoj 4. veljače 2025.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba stečajnog vjerovnika DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-83/2024-53 od 12. prosinca 2024. u točkama III.15. i IV.6. izreke te u dijelu točke V. izreke, kojim je vjerovnik DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA upućen za osporene tražbine vjerovnika AUTOFLOTA d.o.o., Zagreb, u iznosu od 283,40 EUR, MELIOR FUTURI d.o.o., Sveta Nedjelja, u iznosu od 5.734,57 EUR i Anite Benić, Zagreb, u iznosu od 4.000,60 EUR, u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja pokrenuti postupak radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-83/2024-53 od 12. prosinca 2024. u dijelu točke V. izreke i rješava:

Upućuju se stečajni vjerovnici osporenih tražbina PRESTIGE TRADE DUBROVNIK d.o.o., Dubrovnik, u iznosu od 923,68 EUR, Marinko Benić, Zagreb, u iznosu od 2.012,32 EUR, Odvjetničko društvo USKOKOVIĆ I PARTNERI d.o.o., Varaždin, u iznosu od 8.704,24 EUR, LABO d.o.o., Mokošica, u iznosu od 56,38 EUR, CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, u iznosu od 1.173,33 EUR, KAPITEL d.o.o., Dubrovnik, u iznosu od 164.202,03 EUR, NAUTIČKI CENTAR MOKOŠICA d.o.o., Dubrovnik, Mokošica, u iznosu od 4.021,41 EUR, Carolyn Marie Alm, OIB 89456959030, Cave Creek, Maricopa, Arizona, USA, u iznosu od 1.378.887,30 EUR i Oleg Uskoković, Varaždin, u iznosu od 870.248,23 EUR, u roku od osam dana od

primitka ove drugostupanjske odluke pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporenih tražbina jer će se u suprotnom smatrati da su odustali od prava na vođenje parnice. U takvoj parnici osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-83/2024-53 od 12. prosinca 2024. utvrđene su kao osnovane tražbine vjerovnika I. (prvog) isplatnog reda, kako je pobliže navedeno u izreci (točka I. izreke). Utvrđene su kao osnovane tražbine vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda, kako je pobliže navedeno u izreci (točka II. izreke). Osporene su tražbine vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda, kako je pobliže navedeno u izreci, između ostalog i tražbina stečajnog vjerovnika DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA u iznosu od 1.235.075,40 EUR (točka III. izreke). Upućeni su vjerovnici osporenih tražbina iz točke III. izreke rješenja, između ostalog i stečajni vjerovnik DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA, da u roku od osam dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrenu postupak radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine jer će se inače smatrati da su odustali od prava na vođenje parnice (točka IV. izreke). Upućen je stečajni vjerovnik DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA za osporene tražbine vjerovnika, koje su pobliže navedene u izreci, u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja pokrenuti postupak radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice (točka V. izreke).

2. U obrazloženju rješenja prvostupanjski sud u bitnome navodi da je stečajni upravitelj osporio tražbinu stečajnog vjerovnika DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA u ukupnom iznosu od 1.235.075,40 EUR. Stečajni upravitelj je osporio tražbinu stečajnog vjerovnika u iznosu od 1.185.009,04 EUR iz razloga što se pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku vodi spor radi stjecanja bez osnove i ništetnosti ugovora o koncesijama na pomorskom dobru, zatim tražbinu u iznosu od 50.000,00 EUR po računima 9 i 11 za odvjetničke usluge budući da ti računi nisu izdani za usluge izvršene dužniku nego za usluge izvršene vjerovniku, kao i tražbinu u iznosu od 66,36 EUR po osnovi uplatnice za sudsku pristojbu jer ta tražbina ne spada u tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda. Također, sud utvrđuje da je vjerovnik DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA osporio tražbine vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda, koje taksativno navodi, a koje je priznao stečajni upravitelj. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud primjenom odredaba članka 266. i 267. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) upućuje stečajne vjerovnike osporenih tražbina da pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, odnosno upućuje stečajnog vjerovnika DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA da pokrene parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine.

3. Stečajni vjerovnik DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA podnio je žalbu protiv predmetnog rješenja, koje pobija u točki III.15., točki IV.6. i točki V. izreke. U žalbi navodi da stečajni upravitelj niti prvostupanjski sud nisu utvrdili točno koja tražbina je predmet postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku poslovni broj P-114/2024, odnosno radi li se o predmetnom potraživanju vjerovnika prema dužniku s osnove neplaćene koncesijske naknade. Ukazuje na to da je

stečajni upravitelj samo paušalno naveo da je stečajni dužnik podnio tužbu radi stjecanja bez osnove protiv stečajnog vjerovnika u iznosu od 1.059.430,46 EUR. Obrazlaže i da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za stjecanje bez osnove u tom slučaju. Nadalje, ukazuje da predmetno osporeno potraživanje stečajnog vjerovnika proizlazi iz različitih pravnih osnova pa da je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem trebao uputiti stečajnog vjerovnika u parnicu za svaki iznos po svakoj osnovi posebno. U odnosu na točku V. izreke pobijanog rješenja žalitelj ukazuje na to da je osporio obračune kamata drugih stečajnih vjerovnika budući da taj obračun nije naveden u Tablici ispitanih tražbina stečajnog upravitelja niti njihova visina i vjerodostojnost obračuna proizlazi iz dostavljene dokumentacije pa da je bio primoran te obračune osporiti.

4. Žalba je djelomično osnovana, ali ne iz razloga na koje upire žalitelj.

5. Pobijano rješenje je ispitano na temelju odredbe članaka 365. i 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u vezi sa odredbom članka 10. SZ-a, u granicama razloga određenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje djelomično pravilno i na zakonu osnovano. Naime, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo i to odredbu članka 266. SZ-a.

6. Iz podataka u spisu i obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je žalitelj prijavio tražbinu u predmetnom stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 1.235.075,40 EUR, koje potraživanje temelji na potvrdi o uplati sudske pristojbe (66,36 EUR), računu broj: 09-POSL01-1 (25.000,00 EUR), računu broj: 11-POSL01-1 (25.000,00 EUR), Ugovoru o koncesiji na pomorskom dobru, Klasa: 947-01/14-01/44 i Ugovoru o koncesiji na pomorskom dobru, Klasa: 947-01/14-01/44 i izvatku iz poslovnih knjiga za tražbine iz navedenih ugovora. Stečajni upravitelj osporio je žaliteljevu tražbinu u cijelosti. Iz tablice prijavljenih tražbina, zapisnika s ispitnog ročišta održanog 12. prosinca 2024., kao i obrazloženja presude razvidni su razlozi osporavanja prijavljene tražbine žalitelja. Tražbinu u ukupnom iznosu od 50.000,00 EUR po osnovi računa broj 09-POSL01-1 i 11-POSL01-1 za odvjetničke usluge stečajni upravitelj osporio je budući da ti računi nisu izdani za usluge izvršene dužniku nego za usluge izvršene vjerovniku. Također, osporio je tražbinu u iznosu od 66,36 EUR po osnovi potvrde o uplati sudske pristojbe jer ta tražbina ne spada u tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda. Isto tako, osporen je i preostali dio tražbine u iznosu od 1.185.009,04 EUR koji žalitelj temelji na navedenim ugovorima o koncesiji na pomorskom dobru budući da se u odnosu na predmetne ugovore vodi spor pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku poslovni broj P-114/2024 radi utvrđenja ništetnosti tih ugovora i stjecanja bez osnove.

7. Neosnovani su žalbeni navodi kojima se ukazuje da je prvostupanjski sud trebao uputiti žalitelja u parnicu za svaki iznos po svakoj osnovi pojedinačno budući da tražbine žalitelja proizlaze iz različitih pravnih osnova. Stečajni upravitelj jasno se očitovao u smislu odredbe članka 260. stavka 2. SZ-a da osporava predmetnu tražbinu te je naveo točan sadržaj i visinu cjelokupne prijavljene tražbine, kao i točan

sadržaj i visinu tražbina s pojedinih prijavljenih osnova koje osporava te razloge osporavanja. Dakle, jasno je na što se pojedina tražbina odnosi i u kojem opsegu i na kojoj osnovi se temelji te zašto je svaka pojedina tražbina osporena. Takav sadržaj i razlozi također su istaknuti u obrazloženju pobijanog rješenja.

8. Odredbom članka 266. stavka 1. SZ-a propisano je da, ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Prvostupanjski sud je pravilno uputio žalitelja u parnicu u ukupnom iznosu od 1.235.075,40 EUR budući da je njegova tražbina osporena u cijelosti, a ta visina tražbine odgovara žaliteljevoj prijavi tražbine u predmetnom stečajnom postupku, dok je iz obrazloženja rješenja jasan sadržaj i visina tražbina s pojedinih prijavljenih osnova.

9. Također, neosnovani su žalbeni navodi žalitelja u smislu opravdanosti razloga osporavanja. Naime, u stečajnom postupku nije moguće raspravljati o opravdanosti razloga osporavanja, bez obzira na njihov temelj i sadržaj. To je moguće samo u parnici koju žalitelj može pokrenuti s ciljem utvrđivanja svoje osporene tražbine pred nadležnim sudom prema uputi suda iz pobijanog rješenja. Ovo stoga što je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak pa u njemu nije moguće raspravljati sporne činjenice. Postojanje svoje tražbine i njezinu osnovanost žalitelj može dokazivati samo u parnici na koju je upućen. U slučaju kad stečajni upravitelj ospori tražbinu, prvostupanjski sud može samo donijeti rješenje o upućivanju u parnicu, a ne može meritorno odlučivati o tome je li potraživanje osnovano ili nije, odnosno raspravljati je li osporavanje opravdano.

10. Nadalje, žalitelj je osporio tražbine vjerovnika AUTOFLOTA d.o.o. u iznosu od 283,40 EUR, MELIOR FUTURI d.o.o., Sveta Nedjelja, u iznosu od 5.734,57 EUR i Anite Benić, Zagreb, u iznosu od 4.000,60 EUR. U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud pravilno utvrđuje da u odnosu na navedene tražbine postoje ovršne isprave. U skladu s odredbom članka 266. stavka 4. SZ-a ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja. Stoga je prvostupanjski sud pravilno uputio žalitelja da u odnosu na navedene tražbine, za koje postoji ovršna isprava, pokrene postupak radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tih tražbina.

11. Slijedom svega navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje u točkama III.15., IV.6. izreke i u dijelu točke V. izreke, a kako je odlučeno u točki I. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

12. Međutim, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je uputio žalitelja da u roku od osam dana od pravomoćnosti pobijanog rješenja pokrene postupak radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u odnosu na tražbine vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda navedenih u točkama V.2., V.6., V.7., V.8., V.9., V.10., V.11. i V.12. i V.13. izreke. Naime, za predmetne tražbine ne postoji ovršna isprava pa ne dolazi do primjene odredbe članka 266. stavka 4. SZ-a.

13. Prema odredbi članka 266. stavka 2. SZ-a ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud će stečajnoga vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Oспораватељ u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnoga dužnika. Budući da za tražbine vjerovnika navedenih u točkama V.2., V.6., V.7., V.8., V.9., V.10., V.11. i V.12. i V.13. izreke pobijanog rješenja ne postoji ovršna isprava, a stečajni upravitelj je predmetne tražbine priznao, valjalo je na temelju odredbe članka 266. stavka 2. SZ-a u vezi s odredbom članka 267. stavka 1. SZ-a uputiti stečajne vjerovnike osporenih tražbina da pokrenu parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. U toj parnici će žalitelj kao оспораватељ tih tražbina nastupati u ime i za račun stečajnog dužnika.

14. Slijedom navedenog, valjalo je primjenom odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a odlučiti kao u točki II. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 4. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **9-30872-91cdf**

Kontrolni broj: **01252-99e48-9c1c3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Branka Šabarić Zovko, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.